

Nr 21.

Ankom till riksdagens kansli den 14 april 1921 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om skyldighet för landstingsområde och stad, som ej i landsting deltager, att bidraga till kostnaden för vård av blinda med komplicerat lyte.

Närvarande: Se andra lagutskottets utlåtande nr 19.

Genom en den 25 februari 1921 dagtecknad proposition, nr 256, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av i statsrådet fört protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

L a g

om skyldighet för landstingsområde och stad, som ej i landsting deltager, att bidraga till kostnaden för vård av blinda med komplicerat lyte.

Härigenom förordnas som följer:

§ 1.

För varje blind, som är dövstum eller sinnesslö eller lider av annat med blindheten förenat lyte och är såsom skyddsling intagen i statens vårdanstalt i Lund för blinda med komplicerat lyte, skall av vederbörande landstingsområde eller av stad, som ej i landsting deltager, erläggas en årlig avgift av 400 kronor.

§ 2.

Landsting eller stadsfullmäktige i stad, som ej i landsting deltager, äga att för varje sådan till landstingsområdet eller staden hörande

blind, som i § 1 sägs, bestämma en viss årlig avgift, med vilken föräldrar eller målsmän skola bidra till täckande av kostnaderna för den blindes vistelse vid anstalten.

§ 3.

De närmare föreskrifter, som må erfordras för tillämpning av denna lag, utfärdas av Konungen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1922.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för ifrågavarande förslag, får utskottet hänvisa till propositionen.

Vid föredragning av det av Kungl. Maj:t i proposition nr 195 till 1914 års senare riksdag framlagda förslag angående vården av blinda dövstumma och blinda sinnesslöa m. fl. anförde departementschefen, såsom i det till nu föreliggande proposition hörande statsrådsprotokoll erinrats, bland annat följande: »Någon berättigad invändning synes mig näppeligen kunna göras mot de sakkunnigas förslag, att kostnaderna för vården i den föreslagna anstalten, därest en sådan varder av staten upprättad, skola fördelas mellan staten, landstingen och de enskilda. En dylik omkostnadsfördelning äger ju i ena eller andra formen rum beträffande andra grupper av abnorma. De skäl, som anförts av de sakkunniga och ytterligare betonats av rektorn vid blindinstitutet, synas tala för att avgiften blir densamma som för andra blinda samt att bidragsskyldigheten fastslås genom lag — — —.

1914 års
senare
riksdag.

Såsom av de sakkunniga i annat sammanhang påpekats, torde emellertid frågan om de kommunala korporationernas deltagande i anstaltens årskostnader hava det naturliga samband med frågan om anstaltens årliga utgiftsstat, att den lämpligast får sitt avgörande i samband med sistnämnda spörsmål. Då framställning till riksdagen rörande anstaltens utgiftsstat nu icke kan ske, torde alltså förslaget om kostnadsfördelningen för närvarande icke böra företagas till slutlig prövning.»

I skrivelse den 26 augusti 1914, nr 8, angående regleringen av utgifterna under riksstatens åttonde huvudtitel förklarade riksdagen under punkt 199, att riksdagen icke hade något att erinra mot vad departementschefen anført i fråga om fördelningen av kostnaden för ifrågavarande vård.

Utskottet.

Då ifrågavarande vårdanstalt nu står inför sin fullbordan, föreligger frågan om fördelningen av kostnaderna till slutligt avgörande. Utskottet har därvid icke funnit anledning för riksdagen att frångå de uttalanden, som statsmakterna, enligt vad ovan anförts, redan gjort i ärendet. De föreslagna landstingsbidragen äro av samma storlek som de, vilka enligt riksdagens beslut 1920 utgå såsom bidrag till blindundervisningen för blinda utan komplicerat lyte.

På grund av vad sålunda anförts och då utskottet vid granskning av lagförslaget icke funnit anledning till anmärkning mot detsamma, får utskottet hemställa,

att förevarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 14 april 1921.

På andra lagutskottets vägnar:

AXEL VON SNEIDERN.